

Ազգաբարոյեան Trumpet's Sound **փող**

56-րդ ՏԱՐԻ, ԱԼՏՏՐԱԿԱ
ՅՈԼԼԻՍ - ՕԳՈՍՏՈՍ 2025

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեուր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գուլյունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Ինչի՞ մասին կը մտածենք 3
Հովիւ՝ Հրաչ Գուլյունեան

Մեծ հաւատք 4
Ճ. Ս. Ռայլ

Տեր Յիսուս Քրիստոսի 2-րդ
գալուստը (1) 7
Տոն Սթորմր

Իր բերանը բանալով կը սորվեցներ (4) . 11
Նէլլ Պուբման

Աւագատուփը 13
Քաղուածք

Լուրեր Կիպրոսէն 14
Տօթթ.՝ Դանիէլ Եւյմս

Կազմի նկարը՝ Հայկական լեռնաշղթայ,
Միւնիքի մարզ, © 2020 Դանիէլ
Թադեւոսեան

- Փա՛րք տուէք Անոր, որ մեզ սիրեց եւ առատ օրհնութիւններով օրհնեց մեզ:
- Փա՛րք տուէք Հօրը՝ մեր բոլոր աջակիցներուն, անոնց նուիրուածութեան եւ աղբատներուն հանդէպ իրենց ունեցած սիրոյն համար:
- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի բազմաթիւ մանկական խմբակներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի խաղաղութեան համար:
- Աղօթեցէ՛ք 13 միսիոնարներուն համար, որոնք Սեպտեմբերին պիտի միանան միսիոնարական խումբին: Աղօթեցէ՛ք անոնց ճանապարհորդութեան ապահովութեան համար:
- Աղօթեցէ՛ք մեր ծառայակիցներուն եւ այն բեռին համար, որ կը կրեն:
- Աղօթեցէ՛ք Սեպտեմբերին կայանալիք մկրտութեան արարողութեան ու անոր մասնակիցներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք կորսուածներուն համար, որպէսզի Տերը անոնց աչքերը բանայ ու գիտակցին Փրկչի իրենց կարիքը:
- Աղօթեցէ՛ք Օգոստոսին Հայաստան հասնող 27-րդ բեռնարկին համար:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Ինչի՞ մասին կը մտածենք

«Արդ եթէ Քրիստոսին հետ յարուցիւն առիք, ուրեմն վերի բաները փնտռեցէք, ուր Քրիստոս կը նստի Աստուծոյ աջ կողմը: Վերի բաներուն վրայ մտածեցէք, ո՛չ թէ այս երկրին վրայիներուն: Վասն զի դուք մեռաք ու ձեր կեանքը պահուած է Աստուծոյ քով Քրիստոսին հետ: Երբ Քրիստոս՝ մեր կեանքը՝ յայտնուի, այն ատեն դուք ալ անոր հետ փառքով պիտի յայտնուիք» (Կող. 3:1-4):

Երբեւէ փորձա՞ծ էք նկարագրել այն աշխարհը, ուր կ'ապրինք, եւ այն ամէնը, ինչ անոր մէջ է.

- անտանելի մարմնական ցաւեր, հիւանդութիւններ, տկարութիւններ,
- հարկեր, շատ հարկեր. մարդիկ ստիպուած ամբողջ կեանքը կ'աշխատին՝ զանոնք վճարելու համար,
- հոգսերով ծանրաբեռնուած կեանք՝ մասնաւորապէս մեր գաւաակներուն, թոռներուն եւ անոնց ապագային նկատմամբ,
- ջրհեղեղներ, երկրաշարժներ, հրդեհներ, վախեր եւ խռովութիւններ,
- պետութիւն ընդդէմ պետութեան, պատերազմներ, Երրորդ համաշխարհային պատերազմի վախեր, թմրամիջոցներու, ոգելից խմիչքի եւ դեղերու կախումութիւններ:

Սակայն մենք պէտք է վերին բաներուն մասին մտածենք՝ այն բաներուն, որոնք յստակ կերպով գրուած են Աստուածաշունչին մէջ.

- անթերի նոր մարմիններ՝ առանց ձեռնափայտի, ակնոցի կամ դեղորայքի կարիքի: Քաղցկեղ այլեւս պիտի չ'ըլլայ,
- աննկարագրելի խաղաղութիւն,
- մտահոգութիւն, ցաւ, հիւանդութիւն պիտի չ'ըլլայ,
- Աստուծոյ ներկայութեան մէջ պիտի ըլլանք,
- յաւիտեանս յաւիտենից Տէր Յիսուսին հետ պիտի ըլլանք:

Աստուածաշունչը կ'ըսէ, որ երկնքի մէջ այնպիսի բաներ կան, զորոնք ո՛չ այք տեսած է եւ ո՛չ ականջ լսած է: Մենք ծունկի պիտի գանք ու երկրպագենք Հօրը, Որդիին եւ Սուրբ Հոգիին: Մենք Տիրոջը պիտի գովերգենք ու մեծարենք՝ սրտի մէջ յաւիտենական ուրախութեան զգացումով:

Ուստի մտածե՛նք այս բաներուն շուրջ, որովհետեւ այս աշխարհը՝ իր ամբողջ պարունակութեամբ պիտի անցնի, սակայն հաւատացեալները երկնքի արքայութիւնը պիտի ժառանգեն:

Հ. Գ.

Մեծ հաւատք

Մատթ. 15:21-28-ը կը նկարագրէ մեր Տիրոջ կատարած հրաշքներէն մէկը: Դէպքերը, որոնք ուղեկցած են այս հրաշքին, շատ հետաքրքրական են: Եկե՛ք ուսումնասիրենք այն ու տեսնենք, թէ ինչ կրնանք սորվիլ ատոնցմէ: Այս հրաշքի ամէն մէկ բառը լեցուն է խորը իմաստով:

Առաջին՝ կը տեսնենք, որ ճշմարիտ հաւատքը երբեմն կարող է յայտնուիլ այնտեղ, ուր ամենաքիչը կ'ականկալէինք: Քանանացի կին մը կ'աղաղակէ Տիրոջը՝ իր դստեր համար ողորմութիւն խնդրելով. «Ողորմէ՛ ինձի, Տէ՛ր, Դաւիթի որդի»: Եթէ ան Բեթանիոյ կամ Երուսաղէմի բնակիչ ըլլար ու այս աղօթքը այնտեղ ըրած ըլլար, ապա կարելի է ըսել, որ այն մեծ հաւատքի նշան պիտի ըլլար: Սակայն, երբ կը տեսնենք, որ ան Տիրոսի ու Սիդոնի սահմաններէն եկած էր, ապա այս աղօթքը պէտք է որ զարմացնէ մեզ:

Այս աղօթքէն մենք կը սորվինք, որ հաւատքը սահմանափակուած չէ վայրով կամ ազգային պատկանելիութեամբ, այլ՝ շնորհքով: Մարդ կարող է մարգարէի տան մէջ ապրիլ՝ ինչպէս Գէեզին՝ Եղիսէ մարգարէի ծառան, եւ միեւնոյն ատեն անհաւատ, անապաշխարի եւ աշխարհիկ

մնալ: Մարդ կարող է շրջապատուած ըլլալ մռայլ կռապաշտութիւնով, ինչպէս Նէեմանի տան փոքր աղջիկը, բայց Աստուծոյ եւ Իր Օծեալին հաւատարիմ մնալ: Ուստի, երբեք չյուսահատուինք միայն մարդու ընկերային վիճակի կամ բնակավայրի պատճառով: Մարդ կարող է ապրիլ Տիրոսի ու Սիդոնի սահմաններուն մէջ ու միեւնոյն ժամանակ Աստուծոյ արքայութեան սեղանին նստած ըլլալ:

Երկրորդ՝ կը տեսնենք, որ տառապանքը երբեմն մարդու հոգիի համար օրհնութիւն կը դառնայ: Այս քանանացի մայրը՝ անշուշտ, մեծ վիշտ մը ունէր: Ան տեսած էր, թէ ինչպէս իր սիրելի աղջիկը չար ոգիի կողմէ կը չարչարուի, եւ ինքը անօգնական է: Սակայն, ճիշտ այդ տառապանքը զինք առաջնորդեց դէպի Քրիստոս եւ սորվեցուց զինք աղօթք ընել: Եթէ այդ տառապանքը չ'ըլլար, գուցէ ան ապրեր ու մահանար՝ Աստուծմէ հեռու եւ անտարբեր: Իսկ այժմ՝ իր վշտի մէջ ան մօտեցաւ Տիրոջը: Ուստի, իր տառապանքը բարիքի գործակից դարձաւ:

Իսկապէս ուշադրութեան արժանի է այն փաստը, որ ռչինչ այնքան մեր տգիտութիւնը չի արտացոլէր, որքան մեր անհամբերութիւնն ու դժգոհութիւնը տառապանքի ժամին: Մենք կը մոռնանք, որ ամէն փորձութիւն՝ Աստուծմէ ուղարկուած պատգամ մըն է, որը մեր օգուտի համար է: Դժուարութիւնները կը դրդեն մեզ մտածելու, աշխարհէն կըտրելու, Աստուածաշունչին դիմելու, աղօթքի համար մեզ ծունկի բերելու:

Առողջութիւնը, անկասկած, բարիք մըն է: Սակայն, հիւանդութիւնը աւելի մեծ օրհնութիւն է, եթէ այն մեզ Աստուծոյ կը մօտեցնէ: Բարգաւաճ կեանքը ողորմութիւն է, բայց դժուար կեանքը՝ առաւել մեծ ողորմութիւն կը դառնայ, եթէ այն մեզ Քրիստոսին կը մօտեցնէ: Աւելի լաւ է փորձութեան մէջ տառապիլ, քան անփոյթ ապրիլ ու մեղքի մէջ մահանալ: Լաւ է հազար անգամ տառապիլ՝ ինչպէս քանանացի մայրը, եւ Քրիստոսի մօտ փախչիլ, քան ապահով ապրիլ՝ ինչպէս մեծահարուստ անմիտը, եւ վերջը առանց Քրիստոսի ու յոյսի մահանալ:

Երրորդ՝ կը տեսնենք, որ Քրիստոսի հետեւորդները յաճախ աւելի քիչ ողորմածութիւն ու կարեկցանք կը ցուցաբերեն, քան Քրիստոսը: Կինը, որու մասին կը պատմուի այստեղ, Տիրոջ աշակերտներուն կողմէ սրտաբացութեան չարժանացաւ: Հնարաւոր է, որ անոնք Տիրոսի ու Սիդոնի բնակչին արժանի չհամարեցին՝ Տիրոջմէ օգնութիւն ստանալու: Անոնք Տիրոջը ըսին՝ «Արձակէ՛ ստիկա»:

Յաւօք սրտի, այս հոգին այսօր ալ լայն տարածում ունի եկեղեցւոյ մէջ: Շատերը, որոնք իրենք իրենց հաւատացեալ կը կոչեն, հակուած են Քրիստոսին որոնողներուն յուսահատութեան մատնել՝ փոխանակ օգնելու: Անոնք չափազանց արագ ու կասկածամտօրէն կը մօտենան նորադարձներու հաւատքին՝ երբ ան տակաւին փոքր է, եւ կը վարուին անոնց հետ այնպէս, ինչպէս Պօղոսի հետ, երբ նոր դարձի եկած էր. «...*չհաւատարով թէ անիկա աշակերտ էր*»: Պէտք է զգուշանանք այս հոգիէն: Պէտք է ձգտինք ունենալ այն միտքը, որ Քրիստոս ունէր: Պէտք է նմանինք Անոր՝ հեզ, բարի, եւ քաջալերող ըլլանք, մանաւանդ անոնց, որոնք փրկութիւն կը փնտռեն:

Ամենէն առաջ, պէտք է յաճախ յիշեցնենք մարդկանց, որ Քրիստոսը չպէտք է դատել քրիստոնէականներու վարքագիծին հիման վրայ: Պէտք է վստահեցնենք զանոնք, թէ մեր Տէրը շատ աւելի ողորմած է, քան Անոր լաւագոյն ծառաները: Պետրոսը, Յովհաննէսը, Յակոբոսը կրնան զանգատիլ ու ըսել՝ «*Արձակէ՛ ստիկա*», բայց այդպիսի խօսք երբեք Տիրոջ շրթներէն դուրս չէ ելած: Ան գուցէ երբեմն ստիպէ մեզ երկար սպասել, ինչպէս այդ կնոջ պարագային: Բայց երբեք չի մերժեր զայն, որ հաւատքով Իրեն կը մօտենայ:

Վերջապէս՝ կը տեսնենք, թէ որքան զօրաւոր է շարունակական աղօթքը՝ թէ՛ մեզի, եւ թէ՛ ուրիշներու համար: Դժուար է պատկերացնել այս ճշմարտութեան աւելի ցայտուն օրինակը, քան այս պատմութեան մէջ: Սկիզբը՝ կնոջ աղօթքը հաշուի առնուած չէր. Տէր Յիսուսը «*քնաւ պատասխան չտուաւ անոր*»: Բայց կինը քաջութիւն ցուցաբերեց եւ շարունակեց աղօթել: Յետոյ Տիրոջ շուրթերէն լսեցինք խօսք մը, զոր կարելի էր հիասթափեցնող նկատուիլ. «*Ես ուրիշի մը չորկուեցայ, բայց միայն Իսրայէլի տանը կորսուած ոչխարներուն*»: Բայց կինը չընկրկեց. «*Տէր, օգնէ ինձի*», ըսաւ: Եւ ապա եկաւ ամենասաստիկ պատասխաններէն մէկը. «*Աղէկ չէ տողջ հացը առնել ու շուներուն ձգել*»: Այնուամենայնիւ, կինը նոյնիսկ հոն ալ գտաւ միսիթարութիւն՝ պատասխանելով. «*Այո՛, Տէր, վասն զի շուները իրենց տիրոջ սեղանէն ինկած փշրանքներով կը կերակրուին*»: Անոր յամառ հաւատքի պատկն էր այն խօսքը, զոր Յիսուս ըսաւ. «*Ո՛վ կին, քու հաւատքդ մեծ է, քու ուզածիդ պէս ըլլայ քեզի*»: Այս խոստումը երբեք չէ խախտուած. «*Փնտռեցէ՛ք, եւ պիտի գտնէք*»:

Յիշենք այս պատմութիւնը, երբ աղօթքի կը կանգնինք: Երբեմն կը թուի, թէ մեր աղօթքները անպտուղ են, եւ գուցէ ասելի լաւ է դադարեցնել զանոնք: Բայց այդ գայթակղութիւնը սատանայէն է: Եկէ՛ք շարունակենք հաւատալ եւ աղօթել: Մեր մոլորեցնող մեղքերուն դէմ, աշխարհի ոգիին դէմ, սատանայի խորամանկութիւններուն դէմ՝ աղօթենք առանց թոյլնալու: Աղօթենք մեր պարտականութիւնները կատարելու գորութիւն ստանալու համար, փորձութիւններուն տոկալու շնորհք ստանալու համար, դժուար ժամանակներուն մխիթարութիւն ստանալու համար: Համոզուած ըլլանք, թէ մեր ծունկի վրայ անցուցած իւրաքանչիւր պահը՝ ամենաօգտակարը կը հանդիսանայ: Յիսուսը կը լսէ մեզ, եւ Իր ժամանակին՝ պատասխան պիտի տայ:

Յիշենք այս պատմութիւնը, երբ ուրիշներու համար կը միջնորդենք: Ունե՞նք անապաշխար զաւակներ, հարազատներ կամ բարեկամներ, որոնց փրկութեան համար մտահոգ ենք: Եկէ՛ք այս քանանացի կնոջ մէն օրինակ առնենք եւ անոնց հոգիները Քրիստոսի առջեւ բերենք: Եկէ՛ք գիշեր-ցերեկ անուն առ անուն յիշենք զանոնք մեր աղօթքներուն մէջ եւ երբեք չյանձնուինք, մինչեւ որ պատասխան չստանանք: Հաւանաբար տարիներ պիտի սպասենք: Կրնայ նաեւ պահ մը մեր աղօթքները անօգուտ ու անպտուղ թուին: Սակայն երբեք չդադրինք: Եղէ՛ք հաւատանք, թէ Յիսուսը չէ փոխուած: Ան ով լսեց ու կատարեց այդ կնոջ խնդրանքը պիտի լսէ մեզ եւ օր մը պիտի պատասխանէ մեզ՝ մեր սրտերուն խաղաղութիւն տալով:

Ճ. Ս. Ռայլ

«Քանզի Աստուծոյ փրկարար շնորհքը բոլոր մարդոց երեւցաւ: Ան մեզ կը խրատէ՝ որպէս զի ամբարշտութիւնն ու աշխարհային ցանկութիւնները ուրանանք եւ զգաստութիւնով ու արդարութիւնով եւ բարեպաշտութիւնով ապրինք այս աշխարհի մէջ: Ու սպասենք այն երջանիկ յոյսին եւ մեծ Աստուծոյ ու մեր Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսին փառքին յայտնուելուն: Ան իր անձը մեզի համար տուաւ, որպէս զի մեզ ամէն անօրէնութենէ ազատէ ու մաքրէ, իրեն սեփական ժողովուրդ ընէ՝ բարի գործերու նախանձախնդիր»:

Տիտոս 2:11-14

Տեր Յիսուս Քրիստոսի 2-րդ գալուստը (1)

1. Ընդհանուր նկարագիր

Ապագայի վերաբերեալ այնքան շատ գաղափարներ կը հնչեն, նոյնիսկ քրիստոնեական շրջանակներուն մէջ, որ դիւրութեամբ կրնանք շփոթիլ: Այդ գաղափարներէն ոմանք իրարու կը հակասեն: Անկախ այս բոլորէն, ոչ քրիստոնեաները Քրիստոսի ապագայ վերադարձը երկրի վրայ կը նկատեն որպէս անհեթեթութիւն: Ասիկա ճշմարիտ եղած է եկեղեցւոյ պատմութեան սկիզբէն ի վեր: Պետրոս կը խօսի մարդկանց մասին, որոնք կը հարցնեն. *«Ո՞ր է անոր գալստեան խոստումը»:*

Բայց ի՞նչ կրնանք իմանալ: Ի՞նչ գիտենք:

Աստուածաշունչը Տիրոջ գալստեան մասին մի քանի ճշմարտութիւններ բացայայտ կերպով կը սորվեցնէ:

1. Վերնատան մէջ Տերը Իր աշակերտներուն ըսաւ, որ եթէ Ան երթայ (եւ Ան գնաց), ապա կրկին պիտի գայ եւ զանոնք Իր մօտ վերցնէ: Ան խոստացաւ, որ Անձամբ պիտի գայ: Ան չէր պատրաստուիր այդ առաջադրանքը հրեշտակի կամ նոյնիսկ հրեշտակապետի յանձնել:
2. Համբարձումէն ետք, աշակերտները երկինք կը նայէին: Երկու հրեշտակներ երեւցան իրենց եւ ըսին, թէ այս նոյն Յիսուսը, որ երկինք համբարձաւ, նոյն կերպով պիտի վերադառնայ, ինչպէս որ տեսաք զԱյն համբարնալու ատեն:
3. Երբ Պօղոսը Թեսաղոնիկեցիներուն գրեց, ան սորվեցուց, որ բոլոր հաւատացեալները՝ թե՛ մեռածները եւ թե՛ կենդանի մնացածները, պիտի վեր բարձրացուին՝ Տիրոջը օդին մէջ դիմաւորելու: Այս դէպքը կը կոչուի «յափշտակութիւն» (լատիներէն բառէ մը, որ կը նշանակէ՝ վեր յափշտակուիլ): Մեռածները նախ պիտի յարութիւն առնեն, եւ մենք՝ որ ողջ ենք, անոնց հետ պիտի յափշտակուինք՝ Տիրոջը օդին մէջ դիմաւորելու եւ ապա յաւիտեան Իր հետ ըլլալու:
4. Պօղոսը այս ճշմարտութիւնը անելի խորութեամբ ներկայացուց Կորնթացիներուն ուղղուած իր առաջին նամակին մէջ: Մենք բո-

լորս պիտի չմեռնինք: Սակայն՝ մեռած կամ կենդանի, երբ Տէրը գայ, բոլորս պիտի փոխուինք, որպէսզի յարութեան մարմիններ ունենանք: Մեր այսօրուայ մահկանացու մարմինները՝ ապականելի, տկար, մարմնաւոր եւ մահկանացու, պիտի փոխուին եւ դառնան անապական, փառաւոր, զօրաւոր, հոգեւոր եւ անմահ:

5. Յայտնութեան գրքի 19-րդ գլխուն մէջ կը կարդանք Տիրոջ յաղթական վերադարձի մասին՝ երկինքէն դէպի երկիր: Յովհաննէս զԱյն կը նկարագրէ որպէս սպիտակ ձիու վրայ հեծած, եկող՝ պատերազմելու եւ դատելու: Ան պիտի հարուածէ այն ազգերը, որոնք ապրտամբած են Իր դէմ, եւ պիտի իշխէ երկաթէ գաւազանով: Ան պիտի ըլլայ բացարձակ միապետ:

Երկրի վրայ տեղի ունենալիք իրադարձութիւններու վերաբերեալ այլ ճշմարտութիւններ, որոնք նոյնպէս բացայայտ գրուած են:

1. Զիթենեաց լեռան քարոզին մէջ Տէր Յիսուս խօսեց Մեծ նեղութեան մասին, որ պիտի սկսի այն ատեն, երբ տեղի ունենայ իրադարձութիւն մը, զոր Դանիէլ կանխատեսած էր. *«Զանգի այն ատեն այնպիսի մեծ նեղութիւն պիտի ըլլայ, որու նմանը աշխարհի սկիզբէն մինչևէ հիմա եղած չէ, ո՛չ ալ պիտի ըլլայ»* (Մատթ. 24:21):
2. Դանիէլը մարգարեացաւ 70 շաբաթի (այսինքն՝ 490 տարուան) մասին, որ հրեայ պատմութեան մէջ բացառիկ նշանակութիւն ունի: Այդ 70-րդ շաբաթը պիտի սկսի, երբ տեղի ունենայ «աւերմունքի պղծութիւնը» (սրբութեան վայրը պղծող սրբապղծութիւնը): Երբ ասիկա պատահի, Հրէաստան գտնուողները պիտի փախչին լեռները՝ իրենց ապահովութիւնը փնտռելու:
3. Դանիէլ նաեւ մարգարեացաւ զալիք իշխանի մը մասին, ով եօթնամեայ պայմանագիր պիտի կնքէ հրեայ ժողովուրդին հետ, սակայն ժամանակի կէսէն՝ երեք ու կէս տարի ետք (42 ամիս, կամ 1260 օր), ան պիտի խախտէ այդ պայմանագիրը:
4. Յայտնութեան գրքին մէջ կը կարդանք զալիք համաշխարհային իշխանի մասին՝ «առաջին գազան»-ը, որ պիտի հաստատէ իր իշխանութիւնը աշխարհի մեծամասնութեան վրայ: Ան պիտի ունենայ օգնական մը՝ «երկրորդ գազան»-ը, որ նաեւ կոչուած է «կեղծ մարգարէ»: Այս երկուքը պիտի իշխեն որպէս բռնապետներ՝ պարտադ

րելով, որ մարդիկ երկրպագեն առաջին գազանին, որպէս աստուած: Մարդոց կեանքը ամբողջովին պիտի վերահսկուի՝ այնպէս, որ միայն յատուկ նշան ունեցողները կրնան գնել ու վաճառել: Այս աշխարհային իշխանին չերկրպագողները պիտի դատապարտուին մահուան:

5. Նոյն ժամանակ Աստուած Իր բարկութիւնը պիտի թափէ ապրտամբ աշխարհին վրայ: Երեք յաջորդական դատաստանի շարք պիտի իջնէ երկրի վրայ՝ կնիքի դատաստանները, շեփորի դատաստանները եւ սկաւառակներու դատաստանները: Այս դատաստանի ժամանակահատուածը կոչուած է «Տիրոջ օրը»:

Այս ամէնը պարզ ու յստակ կը թուայ, սակայն շուտով կը հանդիպինք որոշ իրադարձութիւններու հերթականութեան վերաբերեալ անհամաձայնութիւններու: Մասնաւորապէս, ե՞րբ Տէրը պիտի յափըշտակէ Եկեղեցին: Ոմանք կը պնդեն, որ յափշտակութիւնը տեղի պիտի ունենայ Մեծ նեղութեան վերջաւորութեան՝ այսինքն հաւատացեալները պիտի անցնին գալիք դատաստանի ժամանակաշրջանէն, որ պիտի իջնէ այս երկրի վրայ: Միւսները կը հաւատան, թէ Եկեղեցին պիտի յափշտակուի Քրիստոսի մօտ՝ *նախքան* Մեծ նեղութեան սկիզբը: Դժուարութիւնը այն է, որ չկայ համար մը, որ անվերապահօրէն կը սորվեցնէ թէ՛ Եկեղեցին պիտի անցնի Մեծ նեղութեան շրջանէն:

Ա Թեւ. 5:2-ի մէջ Պօղոս կ'ըսէ, թէ Տիրոջ օրը պիտի գայ որպէս գող՝ գիշերը: Դատաստանը պիտի սկսի այն ատեն, երբ ռուէ մէկը գայն չի սպասէր: Բայց յետոյ՝ 4-րդ համարին մէջ Պօղոս կ'ըսէ, թէ մենք խաւարի մէջ չենք, որպէսզի այդ օրը մեզ վրայ գողի պէս հասնի: Ինչպէ՞ս պիտի բացատրենք այն փաստը, որ անհաւատները պիտի զարմանան՝ որպէս գիշերուայ գողէ բռնուած, բայց հաւատացեալները՝ ոչ:

Բացատրութիւնը հետեւեալն է. հաւատացեալները այստեղ պիտի չ'ըլլան, երբ եօթնամեայ նեղութեան ժամանակաշրջանը սկսի: Անոնք արդէն յափշտակուած պիտի ըլլան՝ օդին մէջ Տիրոջ հետ ըլլալու: Ասիկա մեր մէջ որոշ հարցեր կ'առաջացնէ հետեւեալ իրադարձութիւններու հերթականութեան վերաբերեալ.

- Յափշտակութիւնը:
- Մեղքի մարդուն յայտնուիլը (ե՞րբ, արդեօ՞ք յափշտակութենէն

կարճ ժամանակ անց) եւ եօթնամեայ պայմանագրի կնքումը Իսրայելի հետ:

- Պայմանագրի խախտումը մեղքի մարդուն կողմէ:
- Երեք ու կէս տարի տեւող խիստ նեղույթին՝ Մեծ նեղույթինը:
- Տէր Յիսուսի վերադարձը Ձիթենեաց լեռը:

Տոն Սթորմը
(Շարունակելի)

Իր բերանը բանալով կը սորվեցնէր (4)

Մատթէոս 5-րդ գլուխ

Մաս 4 – Օրէնքի պահանջները

«Լսէր էք որ ըսուեցաւ առաջիններուն, «Սպաննույթին մի՛ ընէր»: Ով որ սպաննույթին ընէ, դատաստանի պարտաւոր պիտի ըլլայ»: Բայց ես ձեզի կ'ըսեմ. «Ով որ իր եղբօրը պարտաւ տեղը սրդողի, դատաստանի պարտաւոր պիտի ըլլայ: Ով որ իր եղբօրը յիմար ըսէ, առեանին պարտաւոր պիտի ըլլայ: Ով որ իր եղբօրը անմիտ ըսէ, գեհենի կրակին պարտաւոր պիտի ըլլայ»:

Ժողովուրդը սորված էր, թէ «Մի՛ սպանիր» պատուիրանը կը սահմանափակուի միայն արիւն թափելու արարքով: Սակայն հիմա Տէրը կը սորվեցնէ, թէ այդ պատուիրանը նոյնպէս արգիլած է սպանութեան սերմերը՝ զայրոյթը, ծաղրն ու վիրաւորանքը: Կրնայ պատահիլ, որ ես երբեք մարդ սպանած չեմ, բայց սպանույթինը իմ մէջս է. ես մարդասպան եմ՝ որ տակաւին արիւն չէ թափած, բայց միեւնոյն է՝ մարդասպան եմ:

Ինչ պէտք է ընեմ: Արդեօք դատապարտուած եմ առանց յոյսի: Ես անկարող եմ սիրտս մաքրել: Ինչպէ՞ս ապրիմ:

Այդ հարցին՝ թէ ինչպէս մեղաւորը կրնայ արդարանալ, պատասխանը պիտի տրուի համապատասխան ժամանակին: Բայց հիմա՝ Տէրը Իր աշակերտներուն կը սորվեցնէ, թէ ինչպէս պէտք է ապրին:

«Ուրեմն եթէ քու ընծայ սեղանին վրայ բերես ու հոն միտքդ գայ թէ քու եղբայրդ քեզի դէմ բան մը ունի, հոն ձգէ ընծայ սեղանին առջեւ, գնա առաջ եղբորդ հետ հաշտուէ ու ետքը եկուր որ քու ընծայ մատուցանես»:

Եթէ եղբայրդ քեզի դէմ բան մը ունի, փորձէ՛ պարզել այն: Սորվի՛ր մաքուր խղճով եւ խաղաղարար վարքով սպրիլ՝ դրսեւորելով խոնարհութիւն եւ հեգուութիւն, որոնք բնորոշ են ճշմարիտ աշակերտին: Ասիկա շատ աւելի կարեւոր է, քան միայն արտաքին բարեպաշտութիւնը:

«Քու ոտխիդ հետ շուտով միաբանէ, քանի որ անոր հետ ճամբուն մէջ ես: Չրկայ թէ քու ոտխդ քեզ դատարարին մատնէ եւ դատարարը դահիճին եւ բանտը ձգուիս: Ծշմարիտ կ'ըսես քեզի, 'Պիտի չեղես անկէ' մինչեւ որ վերջին նաքարակիրը չվճարես»»:

Դուն սխալ գործեցիր եւ քու հակառակորդդ արդարութիւն կը պահանջէ: Հաշտուի՛ր անոր հետ: Ընդունի՛ր մեղքդ՝ գայն ուղղելու նպատակով: Գործէ՛ քաջութեամբ, անկեղծօրէն եւ զոհողութեամբ: Այստեղ նոյնպէս կը տեսնենք թէ ինչպէս ճշմարիտ աշակերտի բնաւորութիւնը կը դրսեւորուի իրական արարքներու մէջ:

«Լսեր էք որ ըսուեցաւ, «Ծնույթիւն մի ընէր», բայց ես ձեզի կ'ըսեմ. «Ով որ կին մարդու կը նայի անոր ցանկալու համար, ալ անիկա իր սրտին մէջ շնույթիւն ըրաւ անոր հետ»»:

Եթէ սա է Աստուծոյ օրէնքի ճշմարտութիւնը, ապա ո՛վ կրնայ մաքուր համարուիլ: Բոլորս դատապարտուած ենք: Եթէ միայն աչքերդ կամ ձեռքերդ ըլլային մեղք գործելու առիթը, կարելի պիտի ըլլար գանոնք հեռացնել: Բայց մեղքը արմատացած է մեր սրտին մէջ. Մեր խորը էութեան մէջ: Տերը Իր աշակերտներուն ցոյց կու տայ մեղքի լրջութիւնը, որպէսզի չկարենան արդարացում մը գտնել: Գործէ՛: Լուծէ՛ մեղքի հարցը: Մի՛ անտեսեր գայն:

Կար մի ժամանակ, երբ ամուսնալուծութիւնը ընդունուած էր՝ մարդոց սրտի կարծրութեան պատճառով (Մատթ. 19:8), բայց Տիրոջ աշակերտի կենսակերպին վայել չէ սա:

«Դարձեալ լսեր էք որ ըսուեցաւ առաջիններուն, «Սուտ երդում մի՛ ընէր, հասցա ըրած երդումներդ վճարէ Տիրոջը»: Բայց ես ձեզի կ'ըսեմ. «Ամենեւին երդում մի՛ ընէք... հասցա ձեր խօսքը ըլլայ այոն՝ այո, եւ ոչր՝ ոչ. ու ասկէ աւելին չարէն յառաջ կու գայ»»:

Ինչո՞ւ մարդիկ երկնքով, երկրով կամ Երուսաղէմով երդում կ'ընէին: Որովհետեւ իրենց «այո»-ն միշտ «այո» չէր, եւ իրենց «ոչ»-ը՝ միշտ «ոչ» չէր, եւ բոլորը այդ կը գիտէին: Արդար ըլլալը կը պահանջէ խոնարհութիւն եւ զգուշութիւն լեզուի նկատմամբ: Բայց չէ՞ որ սա է այն, ինչ կը սպասենք Տիրոջ աշակերտէն:

«Լսեր էք որ ըսուեցաւ. «Աչքի տեղ՝ աչք ու ականայի տեղ՝ ականայ»: Բայց եւ ձեզի կ'ըսեմ. «Չարին հակառակ մի՛ կենար, հապա եթէ մէկը սպտակ մը զարնէ աջ ծնօտիդ, դարձուր անոր միւսն ալ»:

Օրէնքը կը պահանջէր, որ պատիժը յանցանքին համարժէք ըլլար: Սակայն մարդիկ զայն վերածեցին վրէժխնդրութեան արդարացման, եւ այլեւս չտարբերուեցան վնաս տուած անձէն: Տէրը վերացուց այս եսակենդորոն վերաբերմունքը՝ ցոյց տալով, թէ Իր աշակերտները պետք է ապրին Աստուծոյ փառք բերելու համար, նոյնիսկ եթէ այդ արժէք իրենց արժանապատուութիւնը կամ ունեցուածքը:

«Լսեր էք որ ըսուեցաւ. «Զու ընկերդ սիրես ու թշնամիդ ստես»: Բայց եւ ձեզի կ'ըսեմ. «Միրեցէք ձեր թշնամիներդ, օրհնեցէք ձեզ անիծողներդ, բարիք ըրէք անոնց որ ձեզ կ'ատեն եւ աղօթք ըրէք անոնց համար որ ձեզ կը չարչարեն ու կը հալածեն. որպէս զի ձեր երկնաւոր Հօրը որդիներն ըլլաք»:

Վայ՛ մեզ, եթէ Աստուած մեր նման ըլլար: Ո՞ր պիտի փախչէինք, եթէ Ան չսիրեր Իր թշնամիները: Բայց Ան ողորմած է, շնորհաշատ եւ միշտ պատրաստ՝ ներելու: Ամէն օր Իր սէրը ցոյց կուտայ մեզ՝ արեւով եւ անձրեւով:

«Ուրեմն դուք կատարեալ եղէք, ինչպէս ձեր երկնաւոր Հայրն ալ կատարեալ է»:

Տէրը Իր աշակերտներուն պարզ ցոյց տուաւ, թէ ի՞նչ կը պահանջէ: Արդե՞օք այդ բարոյական կատարելութիւնն է: Ո՛չ: Ան գիտէր, որ ինչպէս վիճակի մէջ անոնք ի վիճակի չեն կատարելութեան: Ան կը պահանջէր, որ Իր աշակերտները իրենց մեղքին համար արդարացումներ չփնտռեն, իրենց բարոյական ձախողումներուն հանդէպ անփոյթ չըլլան, եւ ամբողջ սրտով ընդունին այն ամէնը, ինչ Ան սորվեցուց իրենց:

Աւագատուփը

Շարք առտու տղեկ մը, իր աւագատուփին մէջ կը խաղար: Ան իր խաղալիքէ ինքնաշարժները ունէր, նաեւ պզտիկ սափորը ու փայլուն կարմիր բլասթիքէ բահը: Մինչ ճամբաներ եւ բապուղիներ կը բանար կակուղ աւագին վրայ, ան մեծ քար մը գտաւ որ իրեն արգելք էր:

Տղեկը քարին չորս կողմը փորեց, զայն հողէն դուրս հանելու միտումով: Քիչ մը ջանքով հրեց եւ ոտքերը գործածելով քարը կրցաւ աւագատուփին մէկ ծայրը տանիլ, հակառակ անոր որ ինք պզտիկ էր եւ քարը շատ մեծ: Սակայն երբ աւագատուփին ծայրը բերաւ մեծ քարը, տեսաւ որ անկարող էր զայն տուփէն դուրս գորել:

Մտառութեամբ փորձեց քարը դուրս հրել, բայց ամէն անգամ որ կը խորիէր թէ կը յաջողէր իր նպատակին հասնիլ, քարը ետ տուփին մէջ կ'իյնար:

Պզտիկ տղան քրտնեցաւ, յոգնեցաւ, բայց շարունակեց փորձել քարը դուրս հանել իր աւագատուփէն: Փոքր մատիկները ցաւեցան, բայց ի գուր: Վերջապէս բարկութենէն սկսաւ լալ:

Այս բոլոր ժամանակը հայրը նստասենեակի պատուհանէն կը դիտէր զակին ըրածները: Մինչ արցունքները քրտնած այտերէն վար կը գորելին, մեծ շուք մը ինկաւ տղուն եւ աւագատուփին վրայ: Այդ հորը շուքն էր: Հանդարտ բայց հաստատ ձայնով ան ըսաւ. «Տղաս, ինչո՞ւ բոլոր ոյժդ չգործածեցիր»:

Ընկճուած տղան հեծկլտալով պատասխանեց. «Սակայն հայրի՛կ, գործածեցի: Ինչ ոյժ որ ունիմ գործածեցի»:

«Ո՛չ տղաս», սրբագրեց հայրը քաղցրութեամբ, «քու բոլոր ոյժդ չգործածեցիր: Դուն զիս չկանչեցիր»: Այդ ըսելով հայրը ծռեցաւ, քարը շալկեց եւ աւագատուփէն դուրս դրաւ:

Մենք ալ նոյնպէս չե՞նք ըներ յաճախ: Մեր ոյժերուն կը վստահինք մեր «Քարերը» վերցնելու, մինչդեռ Հայր Աստուած մեզ կը դիտէ խանդաղատանքով եւ կը սպասէ որ Չինք կանչենք որ մեր ծանր ու մեծ «քարերը» վերցնէ մեր կեանքերէն:

«Տէ՛րը փնտռեցէք, քանի որ անհկա կը գտնուի. Չանհկա կանչեցէք, քանի որ անհկա մօտ է» (Եսայ. 55:6):

Քաղուած՝ «Բարեպատուդ ձիթենին» գրքէն

Լուրեր Վրաստանէ

«Ձանա՛ շուտով ինծի գալ» (Բ Տիմ. 4:9)

Մեծ օրհնութիւն էր Դերենիկ Պարճամեանի եւ ինձ համար, այս տարուան Յունիսին Կիպրոս այցելելը: Ասիկա մեր առաջին այցելութիւնն էր այս պատմական կղզիին, որուն բնակչութիւնը այժմ կը կազմէ մօտաւորապէս 1.37 միլիոն մարդ: 2025 թ.-ի վիճակագրութեան համաձայն՝ Կիպրոսի մէջ կը բնակի մօտ 3,500 հայ: Անոնց մեծ մասը կը գտնուի Նիկոսիա, Լիմասոլ եւ Լառնակա քաղաքներուն մէջ:

Դերենիկը Հայաստանի մանկանց աւետարանչութեան ընկերակցութեան (CEF) առաջնորդն է: Մեր փափագն էր Կիպրոսի «International Christian Fellowship» եկեղեցւոյ մի քանի առաջնորդներու հետ հանդիպիլ եւ ներկայացնել անոնց CEF-ի գործունէութիւնը: Ասիկա այն եկեղեցին է, ուր կը յաճախէ Հայաստանի CEF-ի հիմնադիրներէն մէկը՝ Եվնիկէ քոյր Նասսանեանը: Մեր հաւատարիմ քոյրը շատերու համար ներշնչանք եղած էր, երբ CEF-ը մուտք գործեց Հայաստան: 1991 թ.-ին ան առաջին անգամ այցելեց Երեւան՝ այս նպատակով: Մեր կազմակերպութեան՝ «Armenian Christian Mission»-ի հիմնադիր Հրաչ Գոլյունեանի նախնական խրախուսանքն ու աջակցութիւնը, Աստուծոյ շնորհքով, մինչեւ օրս կը շարունակուի:

Մենք առիթ ունեցանք ծառայութեան մասին պատմելու եւ փոքր աւետարանչական պատգամ փոխանցելու «Logos» քրիստոնէական դպրոցին մէջ, որ հիմնուած է որպէս «Limassol Gospel Hall»-ի նախագիծ: Աստուծոյ Խօսքով նաեւ ծառայեցինք Սուրբ Գիրքի սերտողութեան եւ աղօթքի ժողովի ընթացքին:

Տիրոջ շնորհքով ներկայացուցինք Պօղոսի՝ Տիմոթէոսին ուղղուած երկրորդ նամակի ամփոփ նկարագրութիւնը՝ մանաւանդ ընդգծելով

վերջին գուխը, ուր Պօղոս բանտի մէջ էր՝ գուրկ սուրբերու եղբայրասիրութենէն: Հաւանաբար ան պարզապէս կ'ուզէր զանոնք տեսնել: Տիմոթէոսին ուղղուած իր կոչը ուղիղ էր, սրտէն դուրս եկած. «Չանս' շուտով ինձի գալ»: Աւելի պարզ՝ «Տիմոթէո՛ս, կը խընդրեմ, որքան հնարաւոր է շուտ ինձի եկուր»:

Մենք բոլորս պէտք է միմեանց մօտ ըլլանք՝ որպէս Իր ծառաներ, եւ աջակցինք ծառայութիւններու մէջ, մանաւանդ հիմա, երբ մեր երկրային ժամանակը կը մօտենայ իր աւարտին:

Որպէս միսիոնարական կազմակերպութիւններ եւ եկեղեցիներ՝ ACM-ի, CEF-ի եւ տեղական եկեղեցիներու մէջ, միասնական ջանք կը թափենք Աւետարանը փոխանցելու գործին մէջ: Սակայն նոյնքան կարեւոր է նաեւ անձնական ներկայութիւնը, զոր Պօղոս փնտռեց: Ան կը յիշատակէ մօտ 16 անուն:

Մեր կազմակերպութեան իւրաքանչիւր աշխատակից շատ թանկարժէք է Տիրոջ աչքին, եւ Աստուծոյ սիրալիր հպումը պէտք է արտայայտուի մեր բոլորին միջոցաւ:

Սիրելի առաքեալը, որ ուսուցանած եւ մխիթարած է եկեղեցիները ու առաջնորդները, եւս մէկ անգամ Տիմոթէոսին կը յիշեցնէ իր փափագը. «Չանք ըրէ ձմեռէն առաջ գալ: Բարեւ կ'ընեն քեզի Եւբուդոսն ու Պուղէար եւ Լինոսն ու Կոտիսան եւ բոլոր եղբայրները» (Բ Տիմ. 4:21):

Թո՛ղ Տէր Աստուած մեր բոլորին սրտերուն մէջ տնկէ միմեանց սէր, հոգածութիւն եւ անձնական ներկայութիւն ցոցաբերելու փափագը, մինչ բոլորս կը շարունակենք ծառայել մեր օրհնեալ Տէր ու Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսին:

Տօթթ.՝ Դանիէլ Ճէյմս